

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **P. Č.**, bytom v S., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 14. júna 2007, č. k. 25Sd/77/2007– 10, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 14. júna 2007, č. k. 25Sd/77/2007– 10, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 14. júna 2007, č. k. 25Sd/77/2007– 10, potvrdil rozhodnutie z 19. januára 2007, číslo X. ktorým odporkyňa podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok, lebo 16. apríla 2004 (odo dňa, ktorým žiadal o jeho priznanie) nezískal potrebnú dobu poistenia pre vznik nároku na uvedenú dávku. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ nespĺnil obidve podmienky, uvedené v § 26a zákona o sociálnom zabezpečení, a to podmienku dovŕšenia veku 60 rokov a podmienku trvania zamestnania (poistenia) najmenej 10 rokov. Navrhovateľ však podmienku potrebnej doby zamestnania nespĺnil, lebo doba zamestnania v rokoch 1956 – 1960 odpracovaná v TŽ T., v rokoch 1962 – 1963 v IMGE O., v rokoch

1964 – 1966 v OKD, Baňa D. a potom doba zamestnania od roku 1966 – 1971 vo V.v O. mu bola zhodnotená pri určení starobného dôchodku, ktorý mu je vypláca Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby ho odvolací súd zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zruší. Namietal, že zákon o sociálnom poistení je diskriminačný, lebo jeho kolegovia poberajú popri služobných dôchodkoch aj civilné dôchodky, jeho dedo poberal dôchodok až z USA a uviedol, že sa obráti so svojou žiadosťou na príslušnú inštitúciu do Štrasburgu.

Odporkyňa a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, o nároku na úpravu dôchodku z dôvodu jediného zdroja príjmu, o nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, o nároku zamestnanca z pracovného pomeru, ktoré sa uspokojovali z garančného fondu (ďalej len "peňažná náhrada") a o nároku na podporu v nezamestnanosti, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky, náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania alebo podpory v nezamestnanosti za obdobie pred 1. januárom 2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade alebo podpore v nezamestnanosti už bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Podľa § 125 ods. 1 zák. č. 328/2002 o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov starobné dôchodky policajtov, ak ich služobný pomer trval najmenej 15 rokov, na ktoré vznikol nárok podľa doterajších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa odo dňa účinnosti tohto zákona považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona

vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, ak sú k tomuto dňu vyplácané orgánom sociálneho zabezpečenia ministerstva.

Z dávkových spisov odporkyne aj z dávkových spisov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MVSR“) vyplýva, že navrhovateľ bol od 1. marca 1971 do 31. marca 1996 príslušníkom Policajného zboru Slovenskej republiky. Od 1. apríla 1996, kedy bol uvoľnený zo služobného pomeru na vlastnú žiadosť, poberal príspevok za službu na základe rozhodnutia MVSR č. SC-31.073/5-96 z 1. apríla 1996. Tento mu bol odňatý od 15. apríla 2001 z dôvodu dovŕšenia veku 60 rokov.

Navrhovateľ 4. apríla 2001 požiadal na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky o starobný dôchodok, ktorý mu bol priznaný rozhodnutím MVSR č. SPC-31.073-16/6-2001 z 29. mája 2001, podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) od 15. apríla 2001, pričom započítateľné doby boli posudzované z celého obdobia od 15. apríla 1959 do 14. apríla 2001.

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a navrhovateľovi bol starobný dôchodok aj vyplácaný podľa § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. sa považuje od 1. júla 2002 za výsluhový dôchodok.

Žiadosťou zo 6. novembra 2006 požiadal navrhovateľ odporkyňu o priznanie starobného dôchodku od 16. apríla 2004.

Napriek skutočnosti, že navrhovateľov starobný dôchodok priznaný od 15. apríla 2001 sa od 1. júla 2002 považuje za výsluhový dôchodok, je to stále starobný dôchodok priznaný podľa zákona o sociálnom zabezpečení, ktorý je podľa tohto zákona aj vyplácaný a ktorý vylučuje možnosť vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Odporkyňa preto nepochybila, keď žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok posúdila podľa § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení podľa predpisov účinných k 31. decembru 2003, lebo navrhovateľ splnil podmienky nároku na starobný dôchodok pred 1. januárom 2004.

Pokiaľ odporkyňa posudzovala žiadosť navrhovateľa podľa § 26a zákona o sociálnom zabezpečení, poukazuje odvolací súd na skutočnosť, že uvedené ustanovenie sa na navrhovateľa nevzťahuje, lebo navrhovateľ je poberateľom starobného dôchodku, aj keď tento sa považuje za dôchodok výsluhový a táto skutočnosť vylučuje možnosť, aby žiadal o poskytnutie pomerného starobného dôchodku.

V prípade, ak by žiadosť navrhovateľa zo 6. novembra 2006 bola žiadosťou o zohľadnenie ďalšej doby zamestnania po vzniku nároku na starobný dôchodok v zmysle § 23 zákona o sociálnom zabezpečení, prípadné zvýšenie jeho dôchodku by bolo možné len vtedy, ak by navrhovateľ bol občanom, ktorý je zamestnaný po vzniku nároku na starobný dôchodok a nepoberá tento dôchodok alebo jeho časť. Navrhovateľ však starobný dôchodok poberal odo dňa vzniku nároku na tento dôchodok a žiadnu ďalšiu dobu zamestnania po 15. apríli 2001 nepreukázal.

Ostatná doba zamestnania mu pre zistenie výšky dôchodku bola zohľadnená v celom rozsahu.

Krajský súd preto postupoval správne, keď napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil, aj keď čiastočne z iných právnych dôvodov.

Námietky, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní nemajú vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, lebo zákon o sociálnom poistení neumožňuje pri rozhodovaní o dávkach prihliadnúť na okolnosti, ktoré sa týkajú iných dôchodcov (napríklad odlišná výška dôchodku iného dôchodcu).

Po preskúmaní predložených spisov odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami navrhovateľa a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, pričom odôvodnenie rozsudku má podklad v skutkových zisteniach.

Skutočnosti, ktorými navrhovateľ v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu v odvolacom konaní zistené neboli a boli obsahovo zhodné s námietkami, ktoré navrhovateľ namietal už v prvostupňovom konaní a s ich obsahom sa krajský súd riadne vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľky nevyhovela a rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová